

“Els russos han travessat una línia vermella”

Què hauria de fer occident amb Rússia? L'ex-secretària d'estat nord-americana, Madeleine Albright, declara a 'Der Spiegel' que cal que occident treballi conjuntament i analitzi maneres d'aïllar Rússia internacionalment.

Senyora secretària, les tropes russes encara són a Geòrgia. Moscou ha reconegut la independència de les províncies georgianes d'Ossètia del Sud i Abkhàzia i els ha promès ajuda militar si cal. Assistim a l'inici d'una nova guerra freda?

—No, no podem assistir a l'inici d'una nova guerra freda. Això seria un gran pas endarrere. Per una altra banda, no podem permetre'ns de restar al marge en aquesta situació tan complicada. Amb la invasió d'un país sobirà, els russos han travessat la línia vermella. La cosa més preocupant és que Rússia es comporta d'una manera que ens recorda l'imperi rus del segle XIX, i això resulta inacceptable en ple segle XXI.

—Si encara fóreu secretària d'estat dels EUA, què els diríeu, als russos?

—En primer lloc, hauria anat a Moscou, a diferència de l'actual secretària d'estat, Condoleezza Rice. És molt important ser directe. Els diria: “Aquest no és un comportament acceptable”, però també els donaria garanties que no haurien de témer

amenaces a les seues fronteres. Els diria que simplement han interpretat malament la situació. És una situació que cal corregir.

—A qui us hauríeu adreçat? Al primer ministre, Vladímir Putin, o al president, Dmitri Medvedev?

—S'anomene com s'anomene, Putin és qui mana. Hi va haver molts dubtes sobre si realment havia abandonat la presidència. Sembla clar que encara té l'última paraula i que ha creat una Rússia que, en molts sentits, no és compatible amb els valors del segle XXI. Volem poder mantenir-hi una relació de cooperació, però els russos ens ho fan molt més complicat.

—Moscou compara la situació a Geòrgia amb el reconeixement a principi d'any de la independència de Kosovo per part dels EUA i d'alguns països europeus. És una analogia vàlida?

—La comparança és totalment fora de lloc. El president serbi, Slobodan Milosevic, havia ordenat juntament amb els seus còmplices la neteja ètnica de Sèrbia i de Kosovo. Vam elaborar tot un seguit de resolucions a l'ONU per tal de posar fi a aquesta

situació, provant de trobar la manera de cooperar amb els russos. La situació era, simplement, força diferent. A banda, no hi ha comparació entre allò que feia Milosevic i això que els georgians han provat de fer per a mantenir el seu país unit.

—Hauria estat diferent la reacció occidental si Geòrgia haguera estat membre de l'OTAN?

—Aquesta és una qüestió hipotètica, perquè a la cimera de Bucarest l'abril passat es va decidir que no ho fóra. Ara, però, sembla clar que és necessari avançar en el pla d'integració de Geòrgia a l'OTAN. No ens podem permetre de mostrar cap hesitació en aquesta matèria.

—L'ampliació de l'OTAN fou una de les principals fites de l'administració Clinton, de la qual fóreu responsable, en part, com a secretària d'estat. Vist en retrospectiva, fou un error? Potser va provocar els russos a envair Geòrgia?

—Encara estic força orgullosa d'haver ampliat l'OTAN. La divisió d'Europa fou un accident, resultat de la Segona Guerra Mundial. Quan vam començar a ampliar l'OTAN —els primers nous estats membres foren Polònia, la República Txeca i Hongria— vam deixar ben clar als russos que els estats independents no constituïen cap amenaça a la seguretat de Rússia. Vaig tenir una conversa sobre aquesta qüestió amb el president Boris Ieltsin, i el president Bill Clinton també hi va parlar. Vam crear tota mena de mecanismes perquè l'OTAN i Rússia pogueren cooperar. No, n'estic segura: no hi ha res en l'OTAN que pugui ser susceptible de ser vist com una amenaça per a Rússia.

—S'aplica això també als plans de l'administració Bush d'instal·lar un escut antimíssils a Polònia i a la República Txeca?

—La tecnologia antimíssils encara

no s'ha provat –i, tot siga dit, no sembla clar si funcionaria realment. Personalment, em fa l'efecte que el sistema antimíssils encara no és operatiu.

—Així, una nova administració dels EUA hauria d'aturar el projecte de defensa antimíssils?

—Tot aquest debat s'ha envitricollat encara més, si és possible, per les accions russes a Geòrgia. Però crec que els problemes reals en la relació EUA-Rússia no tenen res a veure amb l'escut antimíssils. La relació es va enrarir quan el president Putin va començar a fer coses ridícules –com ara comparar els EUA amb el Tercer Reich, o amenaçar els seus veïns que es rumiaven d'adherir-se a l'OTAN i a més organismes europeus. Fou aleshores quan vam haver de començar a contenir-lo.

—Molts líders europeus es mostren disconformes a embarcar-se en una campanya dura contra Rússia, en part a causa de la dependència europea del petroli i del gas russos. Què n'espereu, dels europeus?

—La Unió Soviètica no ha estat capaç de dividir Europa i l'Aliança. I no hauríem de permetre ara que Rússia dividesca els EUA i Europa. Crec que hauríem de fer més consultes transatlàntiques sobre la matèria. Tenim mala peça al teler, si ens convertim en ostatges de l'energia –energia que sovint ens la subministren països molt perillosos. Per això resulta tan peremptori de cercar més

“Tenim mala peça al teler si ens convertim en ostatges de l'energia”

fonts d'energia.

—Qualsevol nova administració dels EUA heretarà la complicada relació amb Rússia. Sou partidària de Barack Obama. En què es diferenciaria la seua reacció de la d'un president John McCain?

—Tocant a Geòrgia, John McCain

ha estat molt bel·licós i semblava viure en la guerra freda. Barack Obama va admetre la gravetat de la situació i va emetre una declaració molt dura tan bon punt Rússia va reconèixer la independència de les províncies georgianes. Obama va fer una crida a emprendre accions al si de les

Nacions Unides. Crec que té raó: si Putin no canvia de comportament, haurem de buscar maneres d'aïllar Rússia internacionalment.

**Gregor Peter Schmitz
Gabor Steingart**

Traducció de Guillem Soler